

**Stedelijk
Museum**

BUREAU

AMSTERDAM

NO 69

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

WWW.SMBA.NL / MAIL@SMBA.NL

TIM STONER

**THE POWER OF
PARTNERSHIP**

8/9 - 20/10/02

THE POWER OF PARTNERSHIP

Een diepgeworteld *wishful thinking* in onze cultuur en een allesoverheersende drijfveer voor velen is de zoektocht naar het ultieme geluk. Het wordt ons beloofd door politici, het wordt ons getoond in de toeristische prospectus, het wordt bezongen in zowat elk doorsnee hitje. De gedachte is simpel: als de moderne maatschappij maakbaar is en het eigentijdse individu zichzelf kan ontplooien, ligt geluk binnen ieders handbereik. Of niet soms?

Het ontzenuwen van deze retorische vraag vormt het leidmotief van het nog jonge oeuvre van de Britse kunstenaar Tim Stoner (Londen, 1970).

Het medium dat Stoner kiest, de schilderkunst, is niet evident. De afgekauwde onzinnige en formeel net zo retorische vraag of de schilderkunst dood is, weegt door en corrumpeert het kijken zelf. Maar door de ontwikkeling van een transparante, ogenschijnlijk heldere eigen stijl, weet de kunstenaar die ballast van zich af te gooien.

Zonder uitzondering speelt licht de hoofdrol in alle schilderijen van Tim Stoner. Beurtelings refereert het licht naar de atoomflits, een onduidelijk goddelijk neerdalende straal of de immer aanwezige, maar nooit echt zichtbare zon. Dit ontastbare landschap wordt bevolkt door figuren die, of ze willen of niet, tot elkaar verbonden zijn. In vroegere werken van de nog jonge schilder waren het de klassieke *middle-class* koppels die, hand in hand, op weg waren naar de oneindigheid. Recenter duiken groepen lotgenoten op, figuren die refereren naar verdwenen of verzonnen tradities als folkloristische dansen, samenzweerderige rituelen of geheimzinnige rites.

Op het eerste zicht lijken de, meestal, monumentale doeken van Tim Stoner een af- of bespiegeling van de eigentijdse leegte. De suburb, of de periferie van de grootstad, is het decor waarin anonieme, wezenloze figuren zich bewegen. De schijnbaar opperste staat van (superficieel) geluk waarin ze menen te verkeren, wordt in virtuoze penseelstreken neergeborsteld. De 'peinture fatale' verleidt met valse voorwendsels: de schilderijen ogen verraderlijk mooi en veilig maar het behagen slaat snel om in onbehagen.

Door een bewust gebrek aan textuur bezitten de werken een bevreemdende vanzelfsprekendheid. Alsof de beelden niet ontstonden, niet geschilderd werden maar er reeds altijd gewoon waren. Onmiskkenbaar "nu" en toch iconografisch. Beurtelings defileert het nucleaire gezin voorbij, imiteren de verveelde stedelingen in een krampachtig dansje het plattelandsgevoel van weleer of raakt een individu verstrikt in een zelf bedacht ritueel. Wat moet doorgaan voor een evocatie van een teloor gegane wereld, verwordt tot een ongewilde parodie op het verleden.

THE POWER OF PARTNERSHIP

There is a deep-rooted desire in our culture and an overpowering sense of purpose for the search of happiness. It is promised by politicians, sold in holiday brochures, or sung about in every mediocre hit. The idea is simple: if we can create a contemporary society in which individuals are able to develop, then happiness must surely lie within everyone's grasp. Or does it?

The refutation of this rhetorical question forms the leitmotif in the work of the artist Tim Stoner (London, 1970). Stoner works in the medium of paint, which is not an obvious choice, since the worn out, nonsensical question of whether painting is relevant pervades and corrupts looking itself. Yet through the development of a transparent, apparently clear personal language, the artist manages to rid himself of this ballast.

Without exception, light plays a major part in Tim Stoner's paintings, delineating the glow of an atomic flash, a divine ray, or the ever-present, but never truly visible sun. These intangible landscapes are staffed by figures which, willingly or not, are all connected. In earlier works these were aspiring couples who, hand-in-hand, walked towards eternity together. More recently, groups of companions appear in paintings that show a bygone age or invented traditions such as folk dancing, initiation rituals, or social rites.

At first glance, Tim Stoner's, usually large

In twee werken, *Feste* en *Patriots*, wordt de middenklasse en hun hang naar het 'oorspronkelijke' genadeloos ontleed. In het ene werk, *Feste*, zien we een bedachte verkitsching van wat moet doorgaan voor een authentieke dans. Meer nog dan in andere werken valt in *Feste* op hoe Stoner laag na laag de kleuren aanbrengt, alsof hij de ene schaduw op de andere legt. De transparantie van de aangebrachte lagen maakt dat de kleuren, hier en daar, afzonderlijk zichtbaar blijven en zich toch lijken te vermengen wat resulteert in een trompe-l'oeil van kleur en diepte. Een soort driedimensionaal schimmenspel.

In *Patriots* is het de protserige pose in zogenaamde traditionele kledingdracht die ontmaskerend werkt. Wat echter beide werken subliem maakt, is dat de schilder niet expliciet een standpunt inneemt en de werken voor interpretatie vatbaar laat. *It's in the eye of the beholder*. Wat je wil zien is niet noodzakelijk wat je werkelijk ziet.

Van een heel andere orde is het enigmatische werk *Smoke*: Onduidelijk is of het afgebeelde koppel omgeven is door de rook van sigaretten dan wel door een soort waas van energie. De hen omringende nevels rook verbindt het koppel, houdt hen in een vluchtige en toch dwingende greep. Zoals vele werken van Stoner hangt rond het werk een soort retro-futuristische sfeer: het schilderij oogt eigentijds maar ademt tevens een beklemmende nostalgische sfeer uit.

Eton is wellicht het meest politieke statement. Het beroemde Engelse college dat als instituut, tot de dag van vandaag, symbool staat voor de Engelse klassenmaatschappij. Het schilderij poogt met dit thema en door de manier van uitwerking diezelfde maatschappij te belichamen en doorgronden. Afgebeeld wordt onder anderen, een jongen met een hoedje met bloemetjes motief. Door het tegenlicht lijkt het of de hersenen uit zijn overvoede hoofd vloeien maar in plaats van een cerebrale last, draagt de jongen zijn opgepompte intelligentie als een kroon die lijkt op die van de stichter van Eton, de corrupte vorst Henry VI. Subtiel en toch helder weet Stoner met één beeld de fundering van de Engelse maatschappij met haar gebrek aan emotie, hang naar traditie en diep gewortelde klas-sensysteem, bloot te leggen.

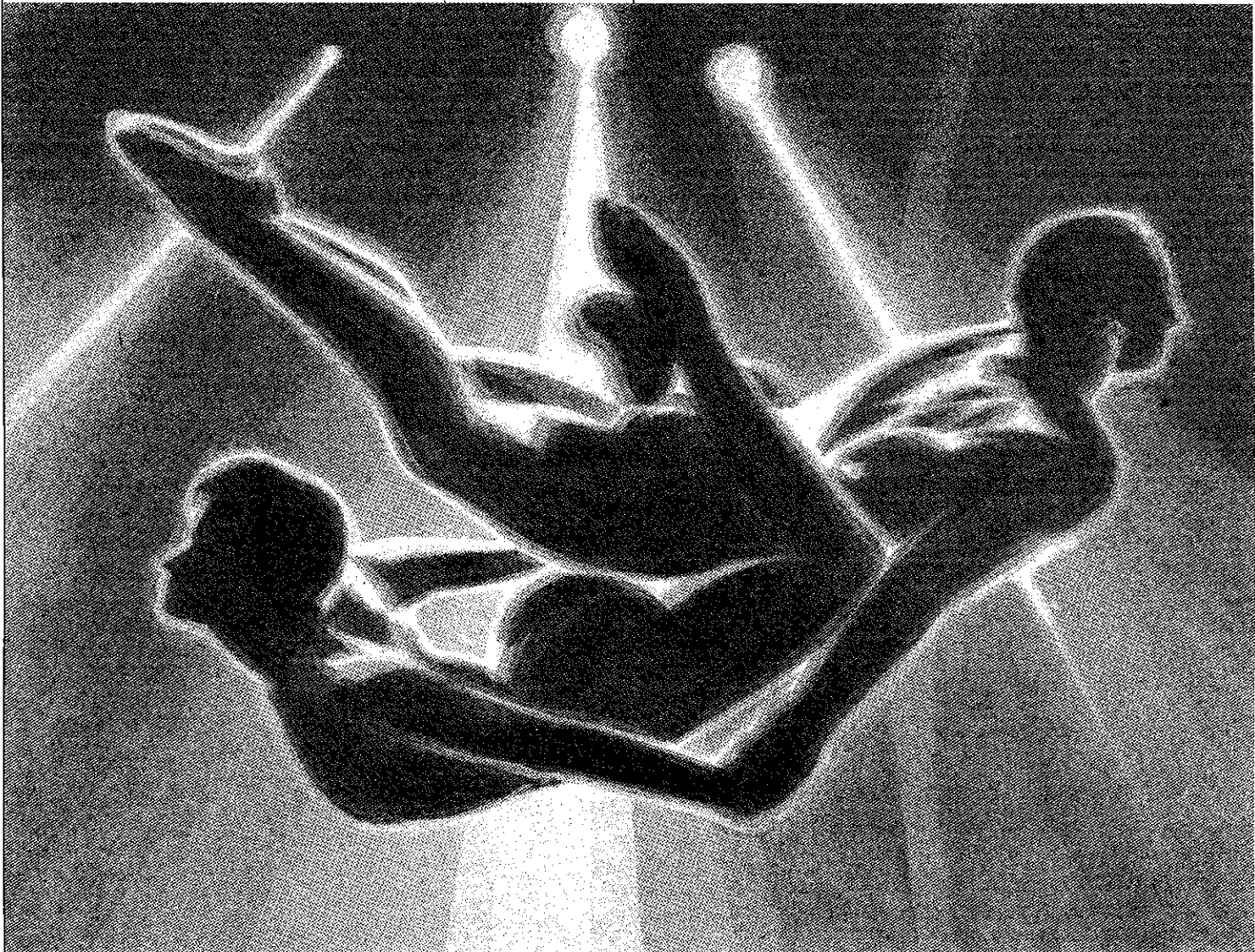
canvases, appear to be a reflection on the contemporary void; the suburbs, or the peripheries of the big city, which set the scene for these anonymous silhouettes. The seemingly supreme state of (superficial) happiness in which they think they find themselves, is brushed away in a multiplicity of virtuoso strokes. The *peinture fatale* seduces under false pretences: the paintings appear treacherously beautiful and safe, but the pleasure soon turns to unease.

Through a deliberate lack of texture the works possess a surprising naturalness; although concerned with painterly process, there is a gestural mystery to their layers, as if they had simply always been there. The iconography shows the nuclear family filing past, or the uneasy little dance of bored townspeople imitating the rural life of times gone by; individuals becoming entangled in a self-invented ritual. What is intended to pass as an evocation of a lost world degenerates into an unintentional parody of the past.

The two works *Feste* and *Patriots* show the type of traditional scenes in which middle class tourists seek to find their roots. This longing for originality is mercilessly dissected, particularly in *Feste* where we see the premeditated transformation of a supposedly authentic dance into kitsch. More than other works, *Feste* reveals how Stoner builds up the paint, layer upon layer, as if super-imposing one shadow over another. The transparency of these films of paint allow the colour to remain exceptionally visible in places, while still appearing to merge, creating a trompe l'œil of colour and depth, a sort of three-dimensional shadow play. In *Patriots* it is the flashy pose held in a traditional costume, which unmasks the work. However, what

Niet onbelangrijk en nog minder toevallig ontstonden Stoner's laatste werken in Malaga, Londen, Amsterdam en Rome. Impliciet zie dat kosmopolitische, op een Europees picturale manier vertaalde aspect weerspiegeld. Zo schilderde Stoner het in het licht badende en van licht zinderende schilderij *Void* na het bestuderen van Bernini's *Sint Theresa* en valt, bijvoorbeeld, het werk *Union* met zijn referenties naar middeleeuwse symbolen, veel duidelijker in een Noord-Europese context te situeren.

De twee schilderijen lijken qua vorm en inhoud in meer dan een opzicht elkaars tegenpolen. *Void* is het enige werk waarin Stoner de lichtbron daadwerkelijk toont waar die in *Union/Levellers*, zoals in andere werken, onzichtbaar maar niet minder belangrijk is. Verder lijken de protagonisten van *Union/Levellers* door niets anders verbonden dan enkele bizarre totems met voorstellingen van dieren, een verdwaalde engel tot zelfs een ondersteboven gekantelde monarch op zijn troon. De verbondenheid is in wezen louter fetisjistisch.

Tim Stoner, *Void*, 2000, courtesy The Approach, Londen

In *Void* daarentegen is de haast acrobatische verstrengeling van twee lichamen niet alleen fysisch tastbaar maar bovenal levensnoodzakelijk. Zonder wederzijds vertrouwen komt de vrije val... of is ook hier alles slechts schone schijn? Is het elegante, sierlijk zwevende koppel niet gedoemd om tot in de oneindigheid gevangen te blijven, veroordeeld tot elkaar. De titel van het schilderij verwijst niet voor niets naar de beginregels van de bijbel: "*In the beginning the Universe was without form and void...*". Maar anders dan de bijbelse schilderijen, waarin letterlijk getoond wordt hoe Adam en Eva uit het aardparadijs worden verdreven, zijn het hier de vervlochten ledematen in een zee van licht die een illusie van eeuwige verbondenheid suggereren. Er hoeft maar iets fout te gaan met dit wankele evenwicht en de figuren verdwijnen, opgeslokt door de donkere leegte...

... The Power of Partnership ...

Jos Van Den Bergh

makes both works sublime is that the painter does not explicitly adopt an ethical position, but leaves interpretation open to the eye of the beholder. What you want to see is not necessarily what you see.

The enigmatic work *Smoke* is of an entirely different order. It is unclear as to whether the couple represented here is surrounded by cigarette smoke or some kind of haze of energy. The clouds of smoke bind the couple, holding them in a transient, but compelling grasp. As with many of Stoner's paintings, there lingers a kind of retro-futuristic atmosphere: the painting appears contemporary, while also exuding a claustrophobic and nostalgic air.

The painting *Eton* makes perhaps the most political statement. This famous English public school is an institution which continues to symbolize the English class system. With this theme and the way it has been made, the work attempts to embody and comprehend the idea of institutional class. The painting shows two boys wearing the school's festive flowery hats. However, the backlight makes it look as if the natural forms have been redefined, their brains appearing to flow out of their overfed heads. Instead of this being a cerebral burden; the boys wear the inflated intelligence like crowns similar to the one worn by the school's weak and corrupt founder Henry VI. In a single image Stoner manages to subtly, yet clearly expose the foundations of English society with its lack of emotion and its hankering after the tradition of a deeply embedded class system.

Significantly, yet not accidentally, Stoner's latest works were made in Malaga, London, Amsterdam and Rome. The cosmopolitan aspect of the works is implicitly reflected in the European pictorial styles he has used to

translate the images.

Stoner painted *Void*, saturated and vibrating with light, after having studied Bernini's *Saint Theresa in Ecstasy*, while *Union*, with its references to medieval symbolism, may clearly be placed within a Northern European context.

In terms of form and content, these two paintings seem to be each other's opposites in more ways than one. *Void* is the only work in which Stoner reveals his light source, whereas in *Union*, as in other works, it remains invisible, though no less important. Furthermore, the protagonists in *Union* appear to be linked through nothing more than a few bizarre totems of animals, a lost angel and even an upside-down monarch on his throne. This connection is essentially purely fetishistic.

Conversely, in *Void*, the almost acrobatic entanglement of the two bodies is not just physically tangible; it is above all a matter of survival and without mutual trust they will enter into free fall. Or is this also simply a matter of appearances? Will this elegant, decoratively floating couple remain doomed to be trapped, condemned to each other, for all eternity? It is not without reason that title of the painting refers to the second verse of the Old Testament: 'In the beginning God created the heaven and the earth. And the earth was without form, and void'. But unlike biblical paintings, which literally depict how Adam and Eve were driven from the earthly paradise, here it is the intertwined limbs in a sea of light that evoke an illusion of eternal attachment. Only one thing has to go wrong in this precarious equilibrium for the figures to vanish forever, consumed by the dark void.

... The Power of
Partnership ...

Jos Van Den Bergh

Biografie

TIM STONER

1970, Londen

Norwich School of Art and Design, Norwich,
1989 - 1992
Royal College of Art,
Londen, 1992 - 1994
Rijksakademie van
Beeldende Kunsten,
Amsterdam, 1997 - 1998

SOLOTENTOONSTELLINGEN
1999 *Freeholders*, Henry
Peacock Gallery, Londen
2000 *Cash If You Die, Cash
If You Don't*, The Approach,
Londen; *Coupled*, Fig-1,
Londen
2001 *Natives*, Kerstin
Engholm Gallerie, Wenen

GROEPSTENTOONSTELLINGEN
1993 *Preface*, Royal College
of Art Galleries, Londen;
*Whitworth Young
Contemporaries*, Whitworth
Gallery, Manchester
1996 *Conversation Pieces*,
Uncle Grey Presents,
Londen; *Whitechapel Open*,
Whitechapel Art Gallery,
Londen
1997-98 *Simulation*, SMART
Project Space, Amsterdam;
Open Ateliers,
Rijksakademie, Amsterdam
1999 *Pictures of Pictures*,
touring: Arnolfini Gallery,
Bristol en Norwich Gallery,
Norwich; *EAST
International*, Norwich
Gallery, Norwich
2001 *The Leisure Society*,
De Vleeshal, Middelburg;
Becks Futures, ICA, Londen,
touring, (1e prijs winnaar)

SMBA Debat

Terug naar Kassel

Op donderdag 12 september vindt onder de titel *Terug naar Kassel* een debat plaats over de receptie van Documenta 11 door de Nederlandse kunstcritiek. Zijn er lessen uit de Documenta en de door haar aangekaarte kwesties te trekken, of kan de kunstcritiek weer overstappen op *business as usual*? Kunstcritici worden op deze avond ondervraagd over hun eigen en andermans uitspraken en uitgangspunten.
Aanvang 20.00 uur.
Toegang € 2,50.
Reserveren: 020 4220471.

In Amsterdam Zuidoost

Tracy MacKenna/
Edwin Janssen
Secrets Are Safe With Us

Presentatie in het kader van het *Artist In Residence* project BIJLMAIR, een samenwerking van Bureau Amsterdam en Artoteek Zuidoost. Op zaterdag 14 september om 21.00 uur presenteert het Schots-Nederlandse kunstenaarsduo de uitkomst van hun verblijf in Zuidoost. Aan de oever van de Gaasperplas tonen zij op groot scherm het nieuwe videowerk *Secrets Are Safe With Us*. Het werk is van 19 t/m 28 september ook te zien in Artoteek Zuidoost/Het Nieuwe Podium. Informatie over de presentaties: 020 6911322.

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op de Nieuwsbrief van Bureau Amsterdam. Als u € 11,35 overmaakt op girorekening 4500092 t.g.v. Dienst Museum voor Moderne Kunst te Amsterdam onder vermelding van 'Nieuwsbrief Bureau Amsterdam' krijgt u de Nieuwsbrief een jaar lang toegestuurd. U ontvangt dan tevens de uitnodiging en voor de openingen.

Geef u op voor de nieuwe Engelstalige *Digital Newsletter* van Bureau Amsterdam via www.smba.nl

Colofon

Samenstelling tentoonstelling en redactie
Nieuwsbrief: Martijn van Nieuwenhuyzen
Tekst: Jos van den Bergh
Vertaling: Annabel Howland
Assistentie/PR: Bart van der Heide
Secretariaat: Jan Meijer
Assistentie secretariaat: Christina Küster, vrijwilliger
Vormgeving: Mevis & Van Deursen
Druk: Rob Stolk, Amsterdam

Met dank aan:
The Approach, Londen;
The Saatchi Gallery,
Londen; Paul and Estelle
Berg, Miami; Sammlung
Hans Mitterbauer, Wenen;
Dr. Michael Leodolter,
Wenen; Kerstin Engholm
Galerie, Wenen; The British
Council, Amsterdam/Londen.

Stedelijk Museum
Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. +31 (0)20 4220471
fax. +31 (0)20 6261730
e mail: mail@smba.nl
internet: www.smba.nl
geopend van di t/m zo,
11.00 - 17.00 uur

Stedelijk Museum Bureau
Amsterdam is een activiteit
van het Stedelijk Museum,
mogelijk gemaakt door de
Gemeente Amsterdam en de
Stichting DOEN (postcode-
loterij/sponsorbingoloterij).

Volgende tentoonstelling

GERMAINE KRUIP
Rehearsal
27 oktober - 8 december
2002